



REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: P-124/2023-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu u ime Republike Hrvatske, po sutkinji Sylviane Kraljević, u pravnoj stvari tužitelja DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602, zastupan po punomoćnici Dinki Dobrović Legović, odvjetnici u Karlovcu, protiv tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupan po predsjedniku uprave Dinku Luciću i odvjetnici Maji Čuljak, Zagreb, Medulićeva 31, radi isplate, nakon glavne javne rasprave zaključene 3. ožujka 2026. u nazočnosti tužitelja Dražena Rade, odvjetnice Dinke Dobrović Legović i zamjenice punomoćnika tuženika Lucije Primoraca odvjetničke vježbenice u ZOU J. Houška i N. Grubišić, Zagreb, Medulićeva 31, po objavi 29. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602 isplati novčani iznos od 3.815,70 €, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, a koje kamate teku na svaki pojedini iznos, i to:

- na iznos od 0,01 € od dana 14.7.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.9.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,26 € od dana 13.10.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.11.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.12.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,46 € od dana 14.8.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,26 € od dana 14.9.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,81 € od dana 15.10.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,38 € od dana 15.11.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,98 € od dana 14.12.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,70 € od dana 15.1.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,57 € od dana 15.2.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,54 € od dana 14.3.2008 god. pa do isplate,

- na iznos od 41,70 € od dana 15.4.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,25 € od dana 15.5.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,81 € od dana 13.6.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,48 € od dana 15.7.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,99 € od dana 14.8.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,77 € od dana 15.9.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,72 € od dana 15.10.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,79 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,30 € od dana 15.12.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,46 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,68 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,24 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,66 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,69 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,98 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,50 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,61 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,61 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,05 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,99 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,23 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,71 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,68 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,97 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,64 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 54,09 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 55,18 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 55,97 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 57,59 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 58,03 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 61,24 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,66 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,90 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,39 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,87 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,42 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,65 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,65 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,64 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,44 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 46,11 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,83 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,47 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,80 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 44,82 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,81 € od dana 13.1.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,21 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,45 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,

- na iznos od 46,49 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 120,89 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,24 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,25 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,82 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,39 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,46 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,37 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,32 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,71 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,30 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,94 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,68 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,36 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,94 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,39 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,52 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,43 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,76 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,80 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,88 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 90,03 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602, ime preplaćenog tečaja u CHF, po kreditu podignutom u CHF, isplati novčani iznos od 4.590,62 € zajedno sa zakonskim zateznim kamatama a koje kamate teku na svaki pojedini iznos, i to:

- na iznos od 0,55 € od dana 15.5.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,40 € od dana 14.6.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,18 € od dana 15.9.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,02 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 5,61 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,68 € od dana 31.12.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,01 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,54 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,13 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,31 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,23 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,45 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 9,07 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,24 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 9,70 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,42 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,40 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,28 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 7,76 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,27 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,

- na iznos od 5,27 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,29 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 7,86 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,36 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 5,15 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,23 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 7,03 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,24 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,65 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,17 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,74 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,23 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,80 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,20 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,16 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,06 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,77 € od dana 6.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,63 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,55 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 15,31 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 8,00 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,36 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 8,24 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 21,60 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 10,95 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 20,94 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 9,72 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 32,07 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,82 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,64 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,09 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,32 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,28 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 35,38 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 12,98 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,65 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,75 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,60 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,51 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 34,63 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,10 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 35,28 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,18 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,17 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 12,87 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,22 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,33 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 61,82 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,

- na iznos od 14,63 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 93,04 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,21 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 63,97 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,65 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 59,60 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 4,18 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 60,93 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 2,45 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 64,28 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,55 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 70,66 € od dana 13.1.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 1,95 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 71,58 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,94 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 69,72 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,37 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 69,49 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,32 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,49 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,87 € od dana 15.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,60 € od dana 15.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 44,84 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,40 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,46 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,54 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,83 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,61 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,38 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 29,44 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,28 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,00 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,09 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,74 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,05 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,07 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,64 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,26 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,28 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,88 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,79 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,59 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,55 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,00 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 37,19 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,24 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 36,65 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,39 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,

- na iznos od 36,16 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 29,79 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 36,92 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,14 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 37,98 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,71 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,20 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 32,05 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,06 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 32,46 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,69 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,58 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,26 € od dana 15.1.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,56 € od dana 15.1.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,55 € od dana 14.2.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,66 € od dana 14.2.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,05 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,40 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,84 € od dana 15.4.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,52 € od dana 15.4.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,17 € od dana 15.5.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,94 € od dana 15.5.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,15 € od dana 13.6.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,96 € od dana 13.6.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,03 € od dana 15.7.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,08 € od dana 15.7.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,68 € od dana 14.8.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,65 € od dana 14.8.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,89 € od dana 15.9.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,23 € od dana 15.9.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 27,25 € od dana 15.10.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,96 € od dana 15.10.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,28 € od dana 14.11.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,01 € od dana 14.11.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,68 € od dana 15.12.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,18 € od dana 15.12.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,86 € od dana 15.1.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,21 € od dana 15.1.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,90 € od dana 13.2.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,39 € od dana 13.2.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,73 € od dana 13.3.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,81 € od dana 13.3.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,31 € od dana 15.4.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,74 € od dana 15.4.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 57,37 € od dana 15.5.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,18 € od dana 15.5.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 66,94 € od dana 15.6.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 5,03 € od dana 15.6.2015 god. pa do isplate,

- na iznos od 71,58 € od dana 15.7.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 4,50 € od dana 14.8.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 70,26 € od dana 14.8.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 10,86 € od dana 15.9.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 64,79 € od dana 15.9.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,32 € od dana 15.10.2015 god. pa do isplate, sve u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602 naknadi parnični trošak u iznosu od 2.648,59 eura s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude 29. 4. 2026. pa do isplate, stopi koja se dobije uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku 15 dana.

IV Utvrđuje se da ne postoji tuženikova prema tužitelju u visini od: .673,84 EUR (preplata utvrđena čl.5 Dodatka Ugovoru o kreditu) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 1.12.2015. do namirenja po stopi zakonske zatezne kamate koja je do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1.1.2023 do 30.12.2023 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (u ostalim odnosima), a od 31.12.2023 do namirenja stopa zateznih kamata određena je za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine ta referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa do isplate odnosno namirenja koji je tužitelju priznat i za koji iznos je umanjen njegov dug temeljem Dodatka Ugovora o kreditu koji je sastavni dio Ugovora o kreditu.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi dana 10. 3. 2026. tužitelj i tuženik sklopili su Ugovor o kreditu, broj ugovora 9011074961, a prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 50.000,00 CHF plativo u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja kredita, uvećano za pripadajuće kamate, naknade i troškove s rokom otplate od 204 mjeseca. Spomenutim ugovorom o kreditu, prema saznanju

tužitelja, ugovoreno je da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamate stope sukladno Odluci tuženika. U vrijeme zaključenja ugovora tužitelj i tuženik nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi te ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate. Od početka otpale kredita pa nadalje, kamatna stopa se u nekoliko navrata povećavala, što je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta.

2. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. 7. 2013. potvrđenom odlukom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. 6. 2014. u dijelu koji se odnosi na promjenjivu ugovorenu kamatnu stopu, utvrđeno je da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene Privredne banke d.d. i drugim internim aktima banke, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora 2. tužena Privredna banka Zagreb d.d. kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku 2. tužene Privredne banke Zagreb d.d. o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time 2. tužena Privredna banka Zagreb d.d. postupila suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima. Navedenom odlukom je dakle pravomoćno utvrđeno da je ugovorima o kreditu ništetna odredba o redovnoj kamatnoj stopi ukoliko je ista promjenjiva prema jednostranoj odluci banke.

3. Odredbom o redovnoj kamatnoj stopi određuje se visina ugovorne obveze korisnika kredita. Zbog navedenog, odredba o kamatnoj stopi mora biti određena odnosno određiva, sukladno čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, dalje ZOO/05), koji propisuje da ugovorna obveza (činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Prema čl. 272. ZOO/05 činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan (čl. 270. st. 1. ZOO/05). Ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnog ugovora ako on može opstati bez nišetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog kojih je ugovor sklopljen. Da li će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje (čl. 324. ZOO/05).

4. U konkretnom slučaju određena je jedino kamatna stopa u trenutku sklapanja ugovora tako da je jedino ta kamatna stopa valjana, dok način promjene kamatne stope, koji je prepušten u potpunosti volji druge ugovorne strane, banke, nije jasna, nije određen, niti je odrediv, stoga je ta odredba ništetna pa se ima smatrati da je ugovor sklopljen bez odredbe o promjenjivosti kamatne stope prema odluci banke. Prema čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03, dalje ZZP/03) sada čl. 49 Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19, dalje ZZP) , takva je ugovorna odredba nepoštena Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo

smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzorkuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje, ZZP propisuje da je nepoštena ugovorna odredba ništetna. Prema saznanju tužitelja, predmetnim ugovorom o kreditu ugovoreno je da je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci tuženika. O toj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo, tužitelj je naime bio u situaciji da nema utjecaja na sadržaj budućeg ugovora te se nalazio u slabijem položaju u odnosu na banku, kako pregovarački, tako i u pogledu razumijevanja financijskih posljedica ugovora. Osim toga, prije sklapanja ugovora, tužena banka ni na koji način nije dala informacije i obrazloženja koja bi tužitelju kao prosječnom potrošaču predstavljala pravovaljana tumačenja odredbi ugovora te rizika koji iz njih proizlaze, da bi kasnije samoinicijativno, ponovno bez pregovaranja, mijenjala kamatu stopu.

5. Iz svega navedenog, očigledno je nepošteno postupanje tužene i sukladno pravomoćnim utvrđenjima iz gore navedene presude, u predmetnom ugovoru o kreditu ništetne su odredbe u kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa sukladno odluci Banke. Da je takva odredba ništetna potvrdio je i Vrhovni sud RH revizijskom presudom i rješenjem Rev-249/14-2 od 29. 4. 2015. S obzirom da je citiranom pravomoćnom presudom VTS-a utvrđena ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope u skladu s jednostranom odlukom banke za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 1. 11. 2004. do 31. 12. 2008. to su tuženici sukladno čl. 323. Zakona o obveznim odnosima dužni vratiti sve što su primili na temelju takve odredbe Ugovora, sve to u svezi s čl. 1111. ZOO a., 1115. ZOO-a te 1046. ZOO-a. Također čl. 502 c Zakona o parničnom postupku propisano je : "Fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a. st. 1. ovog zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Slično navodi i čl. 138.a. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/07): "Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Osim toga, Ugovor o kreditu reguliran je odredbama čl. 1021. do 1024. ZOO-a no ove odredbe ne propisuju način određivanja cijene, a kamata je upravo to - cijena kredita. Čl. 14. ZOO-a propisuje da se odredbe zakona primjenjuju na sve vrste ugovora, dakle i na ugovor o kreditu. S obzirom na čl. 388. ZOO-a prema kojem se smatra kao da cijena nije niti ugovorena, ako se ista određuje voljom samo jednog ugovaratelja, a i s obzirom na čl. 384. ZOO-a prema kojem cijena mora biti određena evidentno je kako je dio odredbe ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi jednostranom odlukom jednog od ugovaratelja ništetna. Nadalje, u ovom slučaju u kojem dolazi do primjene klauzule rebus sic stantibus prema kojoj svaka od ugovornih strana može od druge zahtijevati izmjenu ugovora ako nepredviđeno i bez njezine krivnje dođe do izmjena okolnosti koje otežavaju ispunjenje ugovora, što je nedvojbeno ovdje slučaj. Isto tako utvrđeno je da to što je

nepoštena i ništetna promjena kamatne stope, ne znači da je ništetna i ugovorena početna kamatna stopa. To znači da je za vrijeme otplate kredita promjenjiva te početno ugovorena kamatna stopa, ali nije primjenjiva niti jedna uvećana kamatna stopa koju je banka kasnije svojevóljno van ugovorno mijenjala. Osim što je promjena kamatne stope nepoštena i ništetna na temelju propisa o zaštiti potrošača, svakako valja naglasiti da je ona i neodrediva na temelju odredaba Zakona o obveznim odnosima, jer ugovorom nisu utvrđeni podaci na temelju kojih bi se kamatna stopa mijenjala. Ta neodredivost uzrokuje također ništetnost tako ugovorene kamatne stope što je propisano čl. 269. do 272. Zakona o obveznim odnosima.

6. Ugovorom iz toč. 1. ove tužbe tuženik je kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 50.000,00 CHF plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja kredita, uvećano za pripadajuće kamate, naknade i troškove s rokom otplate od 204 mjeseca. Tuženik prilikom ugovaranja predmetnog kredita nije tužitelja kao potrošača informirao i nije ga upozorio na rizičnost ugovaranja CHF valutne klauzule, već mu je naprotiv nudio takav kredit kao najpovoljniji i najisplativiji. Posebno treba imati u vidu činjenicu da se tečaj CHF u vrijeme ugovaranja kredita nalazio blizu svojih povijesnih minimuma te je u predstojećem razdoblju bio očekivan i izvjestan njegov rast, a što je tuženiku, s obzirom na njegov predmet poslovanja, odnosno znanje i stručnost, bilo i moralo biti poznato. Tuženik je dakle prilikom ugovaranja kredita postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja, ravnopravnosti ugovornih strana i jednakosti činidbi, a sve navedeno je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na teret tužitelja. Ne može se razumno očekivati da bi tužitelj sklopio takav ugovor o kreditu da je bio upoznat sa mogućnošću da mu anuitet toliko naraste.

7. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. 7. 2013., potvrđenom odlukom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. 6. 2018. pravomoćno je utvrđeno da je 2. tužena Privredna banka Zagreb d.d. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora 2. tužena Privredna banka Zagreb d.d. kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time 2. tužena Privredna banka Zagreb d.d. postupila suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima. Dakle, navedenom odlukom pravomoćno je utvrđeno da je u ugovorima o kreditu ništetna ugovorna odredba kojom se glavnica kredita veže za valutu CHF. S obzirom da se predmetnim ugovorom o kreditu glavnica kredita veže za valutu CHF, a tužitelj kao potrošač u trenutku sklapanja ugovora nije bio valjano informiran o riziku koji sa sobom povlači ta valutna klauzula, sukladno pravomoćnim utvrđenjima iz gore navedene presude, u predmetnom ugovoru o kreditu ništetne su odredbe predmetnog ugovora o kreditu kojima se glavnica i anuitet vežu za tečaj valute CHF.

8. Utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci banke te odredbi u kojima se ugovara CHF valutna klauzula, ima učinak uspostave pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se on nalazio da su te odredbe pošteno ugovorene, odnosno kamata i tečaj vraćaju se na početno ugovoreni tečaj i kamatnu stopu, jer su to jedini parametri koji su u ugovoru o kreditu navedeni i korisniku kredita prilikom sklapanja ugovora bili poznati. Svi iznosi plaćeni više od iznosa iz početnog otplatnog plana predstavljaju stjecanje bez osnove, te ih je tuženik kao nepošteni stjecatelj dužan vratiti tužitelju, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana stjecanja svakog pojedinog iznosa.

9. Potraživanje koje je predmet ove tužbe, a čiji će se iznos utvrditi vještačenjem, odnosno se samo na preplaćene anuitete do dana konverzije kredita. Prema čl. 502.c. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje ZPP) i čl. 188 ZPP, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete, u konkretnom slučaju stjecanja bez osnove, koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci banke te odredbi u kojima se ugovara CHF valutna klauzula, ima učinak uspostave pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se on nalazio da su te odredbe pošteno ugovorene, odnosno kamata i tečaj vraćaju se na početno ugovoreni tečaj i kamatnu stopu, jer su to jedini parametri koji su u ugovoru o kreditu navedeni i korisniku kredita prilikom sklapanja ugovora bili poznati.

10. Prije pokretanja ovog parničnog postupka, tužitelj se 21. 5. 2019. obratio tuženiku radi pribave dokumentacije koja je potrebna radi izračuna preplaćenih iznosa. Dana 4. 6. 2019., tuženik je obavijestio tužitelja da će, obzirom na opseg tražene dokumentacije kao i vremensko razdoblje na koje se ista odnosi, dokumentacija biti dostavljena do 18. 6.2019., međutim, do dana podnošenja tužbe, tužitelj nije dobio zatraženu dokumentaciju. Tužitelj nije u mogućnosti precizirati tužbu i tužbeni zahtjev jer ne raspolaže potrebnom dokumentacijom, a kojom tuženik raspolaže. Unatoč tome što se radi o podacima koje je tuženik prema sadržaju građanskopravnog odnosa, dužan dati tužitelju, tuženik je odbio zahtjev tužitelja za izdavanjem dokumentacije. Stoga će tužitelj postaviti precizan tužbeni zahtjev nakon pribave podataka od strane tuženika i provođenja vještačenja po vještaku knjigovodstveno-financijske struke, sve sukladno čl. 186. st. 3. ZPP-a pa se predlaže sudu donijeti rješenje kojim će naložiti tuženiku da u roku od 15 dana za sud i tužitelja dostavi ugovor o kreditu br.9011074961, početni otplatni plan uz ugovor o kreditu br. br.9011074961, knjigovodstvenu karticu, plan otplate kredita od početka otplate pa do isplate ugovora o kreditu koji će sadržavati svaku promjenu visine mjesečnog anuiteta naznačeno u CHF valuti i u kn, specifikaciju uplata po kreditu, iz koje je vidljiv iznos svakog uplaćenog anuiteta, razdijeljeno na iznos kamate i glavnice, sve izraženo u CHF i kunama, obavijesti o svim promjenama kamate stope te drugu dokumentaciju koja je vještaku potreba za izradu nalaza i mišljenja. Po primitku tražene dokumentacije, odrediti provođenje vještačenja po vještaku knjigovodstveno-financijske struke.

11. Nakon provedenog postupka, tužitelj predlaže sudu da donese slijedeću presudu:

Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb, d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da isplati tužitelju Draženu Rade, Kovačićevo brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602 iznos koji će biti specificiran nakon što bude udovoljeno rješenju kojim se tuženik poziva za dostavu dokumentacije i nakon provođenja vještačenja po toj dokumentaciji, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na svaki pojedini mjesečni iznos preplate anuiteta teče od dana te preplate pa do dana isplate, time da će tužitelj zakonske zatezne kamate na pojedine iznose precizirati nakon provođenja financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na dan stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

12. Tužitelj je tužbeni zahtjev konačno specificirao podneskom od 9. 2. 2026. Tužitelj prihvaća nalaz i mišljenje vještaka od 11.6.2025. godine te sukladno istome specificira tužbu i tužbeni zahtjev tako da glasi:

" 1. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602 isplati novčani iznos od 3.815,70 €, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama u visini koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanu za tri postotna poena, a koje kamate teku na svaki pojedini iznos, i to:

- na iznos od 0,01 € od dana 14.7.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.9.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,26 € od dana 13.10.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.11.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,01 € od dana 15.12.2006 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,46 € od dana 14.8.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,26 € od dana 14.9.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,81 € od dana 15.10.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,38 € od dana 15.11.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 22,98 € od dana 14.12.2007 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,70 € od dana 15.1.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,57 € od dana 15.2.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,54 € od dana 14.3.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,70 € od dana 15.4.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,25 € od dana 15.5.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,81 € od dana 13.6.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,48 € od dana 15.7.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,99 € od dana 14.8.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,77 € od dana 15.9.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,72 € od dana 15.10.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,79 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,

- na iznos od 45,30 € od dana 15.12.2008 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,46 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,68 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,24 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,66 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,69 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,98 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,50 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,61 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,61 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,05 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,99 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,23 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,71 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,68 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,97 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,64 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 54,09 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 55,18 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 55,97 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 57,59 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 58,03 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 61,24 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,66 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,90 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,39 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,87 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,42 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 53,65 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,65 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,64 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,44 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 46,11 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 51,83 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,47 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,80 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 44,82 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 45,81 € od dana 13.1.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,21 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,45 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 46,49 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 120,89 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,24 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,25 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,82 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,39 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 48,46 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,37 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,

- na iznos od 50,32 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
 - na iznos od 50,71 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 50,30 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 50,94 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 50,68 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 52,36 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 50,94 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 51,39 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 51,52 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 52,43 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 52,76 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 53,80 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 53,88 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
 - na iznos od 90,03 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.
2. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602, ime preplaćenog tečaja u CHF, po kreditu podignutom u CHF, isplati novčani iznos od 4.590,62 € zajedno sa zakonskim zateznim kamatama u visini koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanu za tri postotna poena, a koje kamate teku na svaki pojedini iznos, i to:
- na iznos od 0,55 € od dana 15.5.2006 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,40 € od dana 14.6.2006 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,18 € od dana 15.9.2006 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,02 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,
 - na iznos od 5,61 € od dana 14.11.2008 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,68 € od dana 31.12.2008 god. pa do isplate,
 - na iznos od 13,01 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,54 € od dana 15.1.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 13,13 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,31 € od dana 13.2.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 16,23 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,45 € od dana 13.3.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 9,07 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,24 € od dana 15.4.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 9,70 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,42 € od dana 15.5.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 6,40 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,28 € od dana 15.6.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 7,76 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,27 € od dana 15.7.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 5,27 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,29 € od dana 14.8.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 7,86 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,36 € od dana 15.9.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 5,15 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 0,23 € od dana 15.10.2009 god. pa do isplate,
 - na iznos od 7,03 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,

- na iznos od 0,24 € od dana 13.11.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,65 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,17 € od dana 15.12.2009 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,74 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,23 € od dana 15.1.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,80 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,20 € od dana 15.2.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,16 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,06 € od dana 15.3.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,77 € od dana 6.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,63 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,55 € od dana 15.4.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 15,31 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 8,00 € od dana 14.5.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,36 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 8,24 € od dana 15.6.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 21,60 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 10,95 € od dana 15.7.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 20,94 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 9,72 € od dana 13.8.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 32,07 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,82 € od dana 15.9.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,64 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,09 € od dana 15.10.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,32 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 11,28 € od dana 15.11.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 35,38 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 12,98 € od dana 15.12.2010 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,65 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,75 € od dana 14.1.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,60 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,51 € od dana 15.2.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 34,63 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,10 € od dana 15.3.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 35,28 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 13,18 € od dana 15.4.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,17 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 12,87 € od dana 13.5.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,22 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,33 € od dana 15.6.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 61,82 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,63 € od dana 15.7.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 93,04 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,21 € od dana 12.8.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 63,97 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 6,65 € od dana 15.9.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 59,60 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 4,18 € od dana 14.10.2011 god. pa do isplate,

- na iznos od 60,93 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 2,45 € od dana 15.11.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 64,28 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 0,55 € od dana 15.12.2011 god. pa do isplate,
- na iznos od 70,66 € od dana 13.1.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 1,95 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 71,58 € od dana 15.2.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,94 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 69,72 € od dana 15.3.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,37 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 69,49 € od dana 13.4.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 3,32 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,49 € od dana 4.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,87 € od dana 15.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,60 € od dana 15.5.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 44,84 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,40 € od dana 15.6.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,46 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,54 € od dana 13.7.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,83 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,61 € od dana 14.8.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,38 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 29,44 € od dana 14.9.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,28 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,00 € od dana 15.10.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 43,09 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,74 € od dana 15.11.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,05 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,07 € od dana 14.12.2012 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,64 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 31,26 € od dana 15.1.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,28 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,88 € od dana 15.2.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,79 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,59 € od dana 15.3.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 41,55 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,00 € od dana 15.4.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 37,19 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,24 € od dana 15.5.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 36,65 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,39 € od dana 14.6.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 36,16 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 29,79 € od dana 15.7.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 36,92 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,14 € od dana 14.8.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 37,98 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 30,71 € od dana 13.9.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,20 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,

- na iznos od 32,05 € od dana 15.10.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,06 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 32,46 € od dana 15.11.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 40,69 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,58 € od dana 13.12.2013 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,26 € od dana 15.1.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 39,56 € od dana 15.1.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,55 € od dana 14.2.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,66 € od dana 14.2.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,05 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,40 € od dana 14.3.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,84 € od dana 15.4.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,52 € od dana 15.4.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,17 € od dana 15.5.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,94 € od dana 15.5.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 25,15 € od dana 13.6.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,96 € od dana 13.6.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,03 € od dana 15.7.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,08 € od dana 15.7.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,68 € od dana 14.8.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 49,65 € od dana 14.8.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 26,89 € od dana 15.9.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,23 € od dana 15.9.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 27,25 € od dana 15.10.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 50,96 € od dana 15.10.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,28 € od dana 14.11.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,01 € od dana 14.11.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,68 € od dana 15.12.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,18 € od dana 15.12.2014 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,86 € od dana 15.1.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 52,21 € od dana 15.1.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 28,90 € od dana 13.2.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 42,39 € od dana 13.2.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 38,73 € od dana 13.3.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 33,81 € od dana 13.3.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 47,31 € od dana 15.4.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 23,74 € od dana 15.4.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 57,37 € od dana 15.5.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 14,18 € od dana 15.5.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 66,94 € od dana 15.6.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 5,03 € od dana 15.6.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 71,58 € od dana 15.7.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 4,50 € od dana 14.8.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 70,26 € od dana 14.8.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 10,86 € od dana 15.9.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 64,79 € od dana 15.9.2015 god. pa do isplate,
- na iznos od 16,32 € od dana 15.10.2015 god. pa do isplate, sve u roku 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju DRAŽEN RADE, Kovačićevo Brdo 18, Karlovac, OIB: 98896525602 naknadi troškove postupka, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude do isplate, a sve u roku od 15 dana."

13. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da tužbeni zahtjev nije određen niti je postavljen sukladno čl. 186.b Zakona o parničnom postupku, niti su ispunjeni uvjeti za postavljanje stupnjevite tužbe, slijedom čega predlaže tužbu odbaciti. Tužitelj svojim tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa koji iznos, prema stavu tužitelja, predstavlja iznos za koji je tužitelj navodno „preplatio“ rate kredita temeljem ugovora o kreditu uslijed promjena kamatnih stopa i tečaja koje su se događale za vrijeme otplate kredita. Tužitelj svoju tužbu temelji isključivo na presudama donesenim u postupku povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa. Tuženik u cijelosti osporava kako osnovu, tako i visinu tužbe i tužbenog zahtjevu tužitelja, ističe da je tužba u cijelosti neosnovana te se očituje kako slijedi.

14. Kredit je konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (ZID ZPK) koji je stupio na snagu 30. 9. 2015. Navedeni Zakon predviđa detaljan mehanizam konverzije. Sklapanjem novog ugovora prijašnji ugovor o kreditu je prestao postojati. Niti jedan zakon ne propisuje zabranu ugovaranja promjenjive kamatne stope. Konverzija je izvršena upravo sa svrhom i na način da se u obračun uključe plaćanja od početka trajanja kredita i to plaćanja preračunata kao da je kredit početno bio u EUR, što uključuje i kamate. Tužitelj više nema i ne može imati vilo kakvih potraživanja odnosno daljnji pravni interes za nastavak ovog postupka. Preplata se priznaje potrošaču na ime plaćanja budućih obroka koji će dospijevati, a ne tretiraju se kao umanjene glavnice. Na temelju konverzije tuženik je priznao i obračunao uplate – "preplatu", a na temelju presude s osnove postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelj bi ponovno naplatio taj isti iznos s osnove kamate. Tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje ništetnim dijela odredbi predmetnog ugovora vezane uz promjenjivu kamatnu stopu kao i cjelokupni zahtjev za isplatom, neosnovan je u cijelosti jer niti Zakonom o potrošačkom kreditiranju niti drugim pozitivnim propisima nije zabranjeno ugovaranje promjenjive kamatne stope, već je navedenim zakonom korisnicima kredita, kao dužnicima, jedino omogućeno prihvatiti ili ne prihvatiti konverziju kredita denominiranih u CHF. S druge strane, sklapanje takvog Dodatka ugovora o kreditima je za tuženika državna prisilna mjera iza koje stoje državni prisilni mehanizmi provedbe te mjere, kao što je i potvrdio i sam Ustavni sud u svojem rješenju o prijedlogu za određivanje privremene mjere za obustavu izvršenja pojedinačnih akata i radnji koje se poduzimaju na osnovi predmetnog Zakona, te se ne radi o ispunjenju ili priznanju tužbenog zahtjeva na bilo koji način. Naime, iz Zakona jasno proizlazi da je konverzija izvršena upravo sa svrhom i na način da se u obračun uključe sva plaćanja od početka trajanja kredita i to plaćanja preračunata kao da je kredit početno bio u EUR, što naravno uključuje i kamate. Budući je prihvatom konverzije i potpisom Dodatka ugovoru na strani tužitelja prestalo bilo kakvo potraživanje tužitelja po ugovoru o kreditu u CHF, to je očito kako s obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelj više nema i ne može imati bilo kakvih potraživanja odnosno daljnji pravni interes za nastavak ovog postupka. Predmetni Dodatak ugovora o kreditu sklopljen je temeljem Zakona o izmjenama i

dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, čl. 19 e st. 6. proizlazi zaključak da, ukoliko je klijent, kao što je ovdje slučaj, prihvatio konverziju kredita i potpisao Dodatak ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija, tada isti više nema nikakav pravni interes postavljati bilo kakav zahtjev u odnosu na ugovorni odnos koji je prestao postojati. Preplata se priznaje potrošaču na ime plaćanja budućih obroka koji će dospijevati, a ne tretiraju se kako umanjenje glavnice. Potpisom Dodatka ugovora o kreditu nesporno je izvršena konverzija ugovora, time je i sam tužitelj prihvatio i priznao da mu je prilikom obračuna konverzije obuhvaćena ukupna masa sredstava (sve uplate po svim osnovama) koje je do tada tužitelj izvršavao, pa tako i uplate po osnovi kamate. Budući se ovdje ne radi više o kreditu u CHF, te je tužitelju već obračunat iznos svih uplaćenih kamata od početka trajanja kredita pa do 30. 9. 2015. to je jasno kako je zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Nakon ovako izvršene konverzije, usvajanje tužbenog zahtjeva prvostupanjskog suda kako ga je postavio tužitelj zapravo znači dvostruku naplatu (na temelju konverzije tuženik je priznao i obračunao uplate "preplatu" a na temelju ovako donijete presude tužitelj bi ponovno taj isti iznos o osnove kamate").).

15. Za potrebe izračuna konverzije tuženik je sukladno čl. 19.d i 19.c ZID ZPK izradio kalkulator na temelju kojeg je izračunao konverziju. Stav VSRH u odluci Rev 2868/18-2 od 12. 2. 2019. nema karakter Zaključka sa sastanka VSRH niti karakter pravnog shvaćanja sa sjednice odjela ili sjednice sudaca., pored toga tužitelj pogrešno tumači značenje navedene odluke. ZID ZPK nije propisao konvalidaciju ugovora s valutnom klauzulom u CHF nego je propisao da taj ugovor prestaje postojati ako ugovorne strane sklope novi ili izmijenjeni ugovor o kreditu.

16. Valutna klauzula

U životnoj i gospodarskoj realnosti Republike Hrvatske u kojoj je, prema podacima Hrvatske narodne banke, 80% ukupnih depozita (štednje) građana u stranoj valuti, a udio deviznih ili indeksiranih plasmana u ukupnim plasmanima banaka je 71%, tužbeni zahtjev kako ga je postavio tužitelj zapravo negira valutnu klauzulu, kao i opisanu gospodarsku realnost. Valutna klauzula, osim što je izričito dopuštena i predviđena odredbama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, dalje u tekstu: ZOO) nije „nečija špekulacija“, već se radi o politici monetarne vlasti te uvjetovanosti valutnom strukturom štednih depozita velike većine hrvatskih štediša. Formula je jednostavna - kreditor koji odobrava kredit mora imati pokriće za ta sredstva upravo u toj valuti i to za vrijeme cijelog trajanja kredita. Pokriće su depoziti (štednja). Budući da je, dakle, 80% svih depozita u valuti, očito je da tržištem ne mogu prevladavati kunski krediti. To je naprosto hrvatska stvarnost uz koju su vezana odgovarajuća zakonska rješenja te prateća poslovna i dugogodišnja sudska praksa koji valutnu klauzulu kao i promjenjivu kamatnu stopu potvrđuju i prihvaćaju, o čemu će tuženik detaljnije obrazlagati u daljnjem tekstu ovog odgovora na tužbu. Zakon o obveznim odnosima valutnu klauzulu izričito dopušta. Nesporno je da ZOO u člancima 22. i 26. izričito dopušta valutnu klauzulu kao i promjenjivu kamatnu stopu. Osim toga, sadržaj ugovora te postupanje tuženika u cijelosti su usuglašeni sa lex specialis, odnosno zakonima koji direktno i jasno reguliraju predmetni poslovno -pravni odnos banke, ovdje tuženika i korisnika kredita kaso tužitelja. Osim toga, u ugovoru o kreditu ne navodi se da se kredit otplaćuje u kunama, niti je anuitet izražen u kunama. Naime u

ugovoru jasno stoji da se kredit otplaćuje mjesečnim anuitetima plativim u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora. Otplatna tablica uvezana je uz ugovor i čini njegov sastavni dio; u otplatnoj tablici, koja je izrađena sukladno Odluci Hrvatske narodne banke (dalje u tekstu: HNB), sadržani su anuiteti izraženi isključivo u CHF. Dakle, kune, a osobito iznosi koje navodi tužitelj nigdje i nikada nisu komunicirani klijentu, niti u prethodnim informacijama/izračunima, a ugovor i otplatna tablica ni u jednom svom dijelu ne navode iznos anuiteta u kunama kao obvezu tužitelja. Sukladno odredbi čl. 22. ZOO-a, svaki poduzetnik, neovisno kojom djelatnošću se bavi, može kao vjerovnik ugovarati valutnu klauzulu za svoju novčanu tražbinu. Po naravi stvari je razumljiv interes vjerovnika novčane tražbine, posebno banci kojoj je odobravanje kredita glavna djelatnost, da ugovara valutnu ili drugu zaštitnu klauzulu, napose kod dugoročnih kredita. Nema nikakvog uporišta za zaključak da se pravila odredbe čl. 22. ZOO-a ne mogu primijeniti na valutne klauzule kredita u CHF, odnosno upravo suprotno, iz dosadašnje dugogodišnje poslovne i sudske prakse kao i iz zakonskih rješenja, jedni je ispravan zaključak da valutna klauzula u RH u načelu uživa pravnu zaštitu na temelju odredbe čl. 22. ZOO-a i to neovisno o valuti uz koju je vezana otplata glavnice kredita. Ugovaranjem valutne klauzule ugovorne strane nisu u nejednakom položaju budući da valutna klauzula djeluje isto prema svim sudionicima. Naime, smisao zakonske odredbe čl. 22. ZOO-a je da kroz cijelo vrijeme svog postojanja novčana tražbina bude zaštićena valutnom klauzulom, koja prestaje djelovati tek kada dužnik ispuni svoju obvezu, odnosno, s obzirom na ugovoreni način plaćanja uz primjenu zakonom predviđene i dopuštene valutne klauzule, primjenjuje se načelo monetarnog nominalizma propisano odredbom čl. 21. ZOO-a. Naime, budući da je na temelju čl. 22. ZOO-a valutna klauzula dopuštena, onda je takva zakonska odredba jedini smjer u kojem sud, u okviru svoje zakonske uloge, smije tu odredbu primjenjivati.

-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske vezana uz valutnu klauzulu

Također, tuženik navodi i odluku Ustavnog suda RH U-I-1746/2006 od 17.06.2009. u kojoj se navodi: „Zakonodavac se opredijelio za načelo monetarnog nominalizma na temelju čl. 2. st. 4. Ustava RH, slijedeći dominantnu zakonodavnu praksu europskih država i tradiciju hrvatskog pravnog sustava koja je bila utemeljena na sudskoj praksi prije stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima 1978. godine. Navedena zakonska odredba ostavlja ugovornim stranama da kod nastanka ugovorne obveze mogu slobodno ugovoriti različita sredstva zaštite od rizika promjene vrijednosti novca ugovarajući valutnu klauzulu (čl. 22. st. 1. ZOO), indeksnu klauzulu (čl. 23. ZOO) ili kliznu skalu (čl. 24 ZOO).“

-Stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske vezan uz valutnu klauzulu

Kao jednu od temeljnih odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske u zauzimanju pravnog stava oko primjene i dopuštenosti valutne klauzule, odnosno valjanosti ugovora koji je predviđaju, tuženik navodi presudu VSRH Rev 1990/91, koja utvrđuje: „Kada je ugovaranje valutne klauzule dopušteno važećim propisima, valjan je ugovor kojim su stranke ugovorile isplatu tako da su visinu novčane obveze u domaćoj valuti vezale za protuvrijednost strane valute.“

-Stav Vlade RH i Hrvatske narodne banke vezan uz valutnu klauzulu

17. Nadalje, nesporno je da HNB kao relevantno regulatorno tijelo monetarne vlasti nije podržavala, niti podržava ukidanje valutne klauzule. Čak štoviše, u okviru

svojih zakonskih ovlasti, HNB regulatornim propisima nalaže poslovnim bankama da određeni postotak prikupljenih deviza moraju držati u obliku likvidne rezerve.

Ni Vlada Republike Hrvatske nije podržala izmjenu/brisanje odredbe članka 22. ZOO koji regulira pitanje i postojanje valutne klauzule.

Dakle, jasno je kako za opstojnost i primjenu valutne klauzule postoji zakonska osnova budući da se radi o zakonom izričito dopuštenoj klauzuli. Nadalje, s obzirom na regulatorne propise HNB, gotovo se radi o uvjetovanosti kada je riječ o poslovanju banaka, budući da su rezerve u stranoj valuti propisani obavezni način zaštite od rizika u realnim uvjetima gdje hrvatski štediše/potrošači najveći dio štednje drže u stranoj valuti. Nema mjesta direktnoj vezanosti ovog suda utvrđenjima iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/2017 od dana 14. lipnja 2018. godine, a kamoli izravnoj primjeni navedene presude. Tuženik stoga posebno naglašava da iz svega navedenog jasno proizlazi da nema mjesta izravnoj i analognoj primjeni presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/2017 od dana 14. lipnja 2018. godine i vezanosti ovog suda utvrđenjima iz presude VTS-a, već je sud dužan u svakom pojedinom slučaju ocijeniti sve relevantne okolnosti pojedinog ugovornog odnosa, odnosno pojedinog nastalog spora.

18. Promjenjiva kamatna stopa

Tužitelj polazi od pogrešne premise da je kamata morala ostati fiksna kroz cijelo ugovoreno vrijeme. Tuženik iznosi stav VSRH vezan uz promjenjivu kamatnu stopu iz presude broj Revt-294/14, stav Hrvatske narodne banke vezan uz promjenjivu kamatnu stopu. Nesporni je da je među strankama ugovorena promjenjiva kamatna stopa, kao i da Zakon o obveznim odnosima izričito dopušta ugovaranje promjenjive kamatne stope, te je tužitelj dao izričiti pristanak na promjenjivu kamatnu stopu.

19. Opći uvjeti poslovanja

Tuženik nadalje ističe kako je u vrijeme zaključenja i važenja predmetnog ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača iz 2003.g. (NN 96/03, dalje u tekstu: ZZP), gdje je člankom 59. propisan obvezan sadržaj ugovora o potrošačkom zajmu, a koji treba obuhvaćati, između ostaloga, i odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojim se ona može promijeniti, kao i o efektivnoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti. Nastavno, tuženik u prilogu dostavlja Opće uvjete poslovanja koji su bili na snazi od 01.11.2004. god. do 14.07.2009. god., što znači i u vrijeme na koji se tužbeni zahtjev odnosi. Sukladno tada važećim propisima koji su uređivali poslovanje banaka, prije svega sukladno Zakonu o bankama, pa kasnije sukladno Zakonu o kreditnim institucijama, isti su bili objavljeni na Internetskim stranicama tuženika kao što su i bili dostupni u svim poslovnicama tuženika.

20. Informiranost

Pored navedenog, tuženik je od stupanja na snagu ZOKI-a, tužitelja informirao o promjeni kamatne stope 15 dana prije primjene izmijenjene stope te uz obavijest dostavljao izmijenjeni otplatni plan, sukladno odredbi čl. 308. st. 1. ZOKI. Prije stupanja na snagu ZOKI obveza dostave osobnih obavijesti nije bila izričito propisana niti "starim" ZZP niti Zakonom o bankama, koji su tada, glede ovog pitanja, bili u primjeni. Zakon o bankama, koji je bio na snazi u vrijeme zaključivanja predmetnog

ugovora o kreditu propisivao je obavještanje putem sredstava javnog priopćavanja, a HNB je bila stava da bi takav način obavijesti zadovoljio i odredbu čl. 62. st. 2. "starog" ZZZP. No iako to nije bilo propisano odredbama Zakona o bankama te je HNB bio stava da se obavještanje putem sredstava javnog priopćavanja ima smatrati urednim, tuženik je dostavljao potrošačima personalizirane obavijesti o promjeni kamatnih stopa i novoj visini anuiteta. Slijedom navedenoga, tuženik ističe kako je prilikom zaključenja predmetnoga ugovora s tužiteljem u potpunosti poštovao tada važeću zakonsku regulativu te je argumentacija tužitelja koji pokušava svoj slučaj podvesti pod zakonske odredbe važeće u vrijeme podnošenja predmetne tužbe sudu, a ne u vrijeme zaključenja/trajanja ugovora o kreditu, očito pogrešna i promašena, pri čemu tužitelj implicira da bi prava volja ugovornih stranaka bilo ugovaranje fiksne kamatne stope, dok upravo suprotno proizlazi iz samih ugovornih odredbi. Nesporno je, dakle, da je tuženik mogao mijenjati kamatnu stopu i takvo pravo ugovorno urediti s klijentom, no pri tome je bio dužan postupati sukladno odredbama relevantnih propisa i izvršavati obveze glede obavješćivanja klijenata, što je tuženik nesporno i učinio. Znači, ugovorna odredba kojom se banka, ovdje tuženik, ovlašćuje da mijenja kamatnu stopu nije sama po sebi nepoštena, niti je kao takva valjani temelj za isticanje tužbenog zahtjeva ovakvog sadržaja. S druge strane, kod ugovaranja promjenjive kamatne stope riječ je o samostalnom određivanju cijene i takvo sporazumno određivanje cijene ne predstavlja nepoštenu odredbu. Naime, na temelju odredbe čl. 143. st. 1. i 2. ZOO-a ništetne su odredbe općih uvjeta koje su protivne samoj svrsi ugovora ili dobrim poslovnim običajima. Naime, temeljna odluka o tome je li kamata kao protučinidba za prepuštanje kapitala trebala biti fiksna ili promjenjiva izravno se tiče cijene odnosno glavne činidbe pojedinog ugovornog partnera, pa sukladno odredbi čl. 143. st. 1 i 2. ZOO-a i čl. 49 Zakona o zaštiti potrošača predstavlja slobodnu volju i suglasno odlučivanje ugovornih stranaka. Sama kamatna stopa po kojoj će banka plasirati kredite odraz je poslovne politike banke i tržišnih uvjeta kojima je ona izložena, što je nesporno i nije potrebno dodatno obrazlagati, isto kao i činjenicu da banka ima opravdan interes uskladiti svoje kamatne stope s promjenjivim prilikama na tržištu kapitala, kako u pogledu postojećih ugovora koje je već sklopila sa svojim klijentima, tako i u pogledu novih usluga. Institut promjenjive kamatne stope je zakonom predviđen i dozvoljen te je ugovornim strankama nesporno jasno da će u tom slučaju kamatna stopa varirati, a da banke usklađuju kamatne stope sukladno uvjetima na tržištu, odnosno ugovorenim uvjetima promjenjivosti. Upravo iz ranije navedenih razloga, odnosno nemogućnosti predviđanja kretanja svih elemenata koji utječu na promjenu kamatne stope, a u isključivoj su ovisnosti o tržišnim kriterijima, čak i primjenjivi propisi europskog prava izuzimaju iz ocjene poštenosti odredbe među koje spada i odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi.

21. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od dana 05.04.1993. god.

U tom smislu, Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od dana 05.04.1993. god. koja regulira pitanje nepoštenih ugovornih odredbi u potrošačkim ugovorima, sadrži Prilog u vidu otvorene liste ugovornih odredbi koje se smatraju nepoštenima u smislu čl. 3. iste Direktive, pa se tako, pod 1./točka j. Priloga navodi da se nepoštenim odredbama smatraju odredbe koje imaju za cilj ili posljedicu: „davanje mogućnosti prodavatelju roba ili davatelju usluga da jednostrano izmjeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom;“....ALI takva se odredba neće smatrati nepoštenom ako se

radi o ...“proizvodima ili uslugama kod kojih je cijena povezana s oscilacijama burzovnih kotacija ili indeksa ili stopama na financijskom tržištu koje prodavatelj robe ili davatelj usluga nema pod nadzorom“ (2./točka c. Priloga Direktive 93/13).

22. Zaključno, tuženik ističe prigovor zastare za utuženo potraživanje te slijedom svega navedenog predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu uz naknadu troška postupka tuženiku.

23. U podnesku od 24. 3. 2020. tuženik ističe da tužitelj nije potrošač te u tom smjeru prigovora da bi bio aktivno legitimiran, a pozivajući se na prava potrošača i ulažući u tom svojstvu ovu tužbu na istome je i teret dokaza da ta svojstva ima. Opreza radi ističe prigovor prijeboja, ne navodeći iznos eventualnog potraživanja koje stavlja u prijeboj. Na pripremnom ročištu tuženik je ponovio da ostaje kod prigovora prijeboja koji se odnosi na razliku iz konverzije, razliku u odnosu na valutu kad je ista bila niža od one koju fiksira tužitelj, te razliku na ime kamate u periodima kad je ista bila manja od one koju tužitelj potražuje, na navodeći iznos potraživanja.

24. U podnesku od 11. 7. 2023. tuženik navodi ako Naslovni sud ne prihvati ispravnost obračuna po konverziji, a što tuženik smatra da je jedino zakonito i ispravno, tada tuženik ističe prigovor radi prebijanja.

Utvrđuje se da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u visini od 2.673,84 Eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi zakonske zatezne kamate 1.8.2015. do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, tekućom od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate odnosno namirenja, a koja tražbina se stavlja u procesno pravnu kompenzaciju s tražbinom tužitelja prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

25. U podnesku od 23. 7. 2025. tuženik ponavlja da Izjavljuje i prigovor Prijeboja / radi prebijanja i to u odnosu na već utvrđenu razliku i priznatu razliku u provedenoj konverziji te u odnosu na sve iznose kada je tečaj bio niži odnosno kamata niža od one koju kao usporednu određuje tužitelj, te za iznos priznat Dodatkom ugovora o kreditu 2.673,84 EUR sa pripadajućim kamatama.

Utvrđuje se da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u visini od:

2.673,84 EUR (preplata utvrđena čl.5 Dodatka Ugovoru o kreditu) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 1.12.2015. do namirenja po stopi zakonske zatezne kamate koja je do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1.1.2023 do 30.12.2023 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (u ostalim odnosima), a od 31.12.2023 do namirenja stopa zateznih kamata određena je za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna

poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine ta referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa do isplate odnosno namirenja koji je tužitelju priznat i za koji iznos je umanjen njegov dug temeljem Dodatka Ugovora o kreditu koji je sastavni dio Ugovora o kreditu.

Prigovor prijeboja i radi prebijanja se ističe i za sve negativne razlike.

26. U dokaznom postupku sud je pročitao Ugovor o kreditu, početni otplatni plan, pregled uplata po kreditu, Dodatak Ugovora o kreditu, dopis tuženoj banci, plan otplate za konvertirani kredit u EUR, knjigovodstvenu karticu, pregled uplata, izveden je dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po RKR d.o.o. Karlovac, te saslušanjem tužitelja. Na ročištu za glavnu raspravu 17. 2. 2026. tuženik je odustao od dokaznog prijedloga saslušanjem svjedoka Maria Rade i Jadranke Gerovac na okolnost pregovaranja tijekom sklapanja ugovora o kreditu.

27. Predmet ovog spora je potraživanje tužitelja novčanog iznosa na ime preplaćenih kamata i preplaćene valute u CHF po kreditu podignutom u CHF.

28. Prema stajalištu ovoga suda radi se o zahtjevu koji se temelji na institutu stjecanja bez osnove iz članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21. i 114/22. – u nastavku teksta: ZOO).

29. Nesporno je među strankama:

Tužitelj Dražen Rade, kao korisnik kredita i tuženik Privredna banka Zagreb d.d. kao kreditor, sklopili su dana 10. ožujka 2006. godine Ugovor o kreditu br. 9011074961 (spis list 226-230), prema slijedećim uvjetima: Iznos odobrenog kredita: 50.000,00 CHF, po srednjem tečaju Banke važeće na dan korištenja kredita (članak 1. Ugovora);

Iznos isplaćenog kredita: 50.000,00 CHF (spis list 222-225) Namjena kredita: zatvaranje stambenog kredita Raiffeisenbank br. 148-50-2283307 (članak 2. Ugovora)

Kamatna stopa: 4,65% godišnja, promjenjiva (članak 4. Ugovora) Rok otplate: 204 mjeseca (17 godina) (članak 7. Ugovora) Način otplate kredita: jednaki mjesečni anuiteti plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja. Prema otplatnom planu priloženog Ugovoru o kreditu, prvi anuitet dospijevao je na naplatu 31.03.2006. godine, a posljednji je dospijevao 31.03.2023. godine. Kredit je konvertiran 30.09.2015. godine.

30. Nadalje, nije sporno:

- da je donijeta pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge potrošač koja je u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda RH broj:

PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a nastavno revizija odbijena presudom VSRH broj: Revt-249/14 od 9. travnja 2015.,

- da je donijeta pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge potrošača koja je u odnosu na ugovorenu valutu CHF potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., a nastavno je revizija odbijena presudom VSRH broj: Revt-2221/18 od 3. 9. 2019.,

- da je, dakle, pravomoćnom presudom utvrđeno da je tužena banka povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe ugovarajući švicarski franak kao valutu uz koju je vezana glavnica, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije potrošače u potpunosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke te da je tužena banka povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj kamati koja se tijekom postojanja obveze promijenila u skladu s jednostranom odlukom tužene banke te da su nepoštene odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo ništetne od samog početka, odnosno od trenutka kada su postale sadržajem standardnog ugovora, a njihovo korištenje predstavlja postupanje protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača

- da je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen u razdoblju na koje se odnosi presuda Trgovačkog suda u Zagrebu iz postupka zaštite kolektivnih interesa.

31. Iako je Ugovor o kreditu čije odredbe su predmet ovog spora sklopljen prije pristupanja Hrvatske Europskoj uniji, već za vrijeme pregovora o pristupanju preuzeta je obveza prihvaćanja pravne stečevine Europske unije i Ugovorom o pristupanju Hrvatska se obvezala primjenjivati propise Europske unije te ih implementirati u svoje propise. Obveza je sudova pratiti europsku sudsku praksu, tako i presudu Suda Europske unije predmetu *Oceano Grupo Editorial SA i Salvat Editores SA v Rocio Murciano Quintero* i drugi, kojom je utvrđena obveza nacionalnih sudova da ex offo ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupkovnim odredbama.

32. Na temelju izvedenih dokaza glede glavnih zahtjeva tužitelja ovaj sud utvrđuje:

- da glede pravomoćnih presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, a u smislu odredbe čl. 118. ZZP/14 odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1. ovog zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavka 1. zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji je potrošač osobno pokrenuo radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika

- da je istovjetno bilo propisano i odredbama ZZP/07 tj. čl. 138.a

- da je i odredbom članka 502.c ZPP-a propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjev iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a slijedom čega pravna utvrđenja iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača valja primijeniti u svim parnicama koje potrošači individualno pokreću protiv trgovaca radi ostvarenja svojih prava koja su im povrijeđena na način kako je to utvrđeno u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava, dakle ne samo u postupcima radi

naknade štete, već i u svim parnicama u kojima se zahtjev za isplatu temelji upravo na utvrđenju ništetnosti pojedine ugovorne odredbe, koju je ništetnost sud već utvrdio u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, a na takvo tumačenje upućuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015., pa je sud vezan utvrđenjima u tom postupku za zaštitu kolektivnih interesa

- da je sud u postupku koji pokrene potrošač vezan utvrđenjima iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., odnosno odlukom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., a koja odluka je donesena protiv više tuženika (kolektivna tužba), među kojima i ovdje tuženika te u kojima je utvrđeno da su kamatne stope tuženici mijenjali bez ugovorenih parametara, jednostranom odlukom banke, samim obavještanjem o promjeni, da se o promjeni nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita (upravo u razdoblju u kojem je predmetni Ugovor sklopljen), što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, odnosno nepoštenost odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe; kao i da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak; a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovac informirale u cijelosti potrošače o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjanje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti; što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka

- da test poštenosti predmetnih ugovornih odredaba proveden je već u kolektivnom sporu u kojemu je pravomoćno utvrđen nedostatak transparentnosti uslijed čega potrošači – korisnici kredita nisu mogli procijeniti potencijalno znatne gospodarske posljedice koje bi te odredbe imale za njihove financijske obveze

- da je odredbom čl. 81. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača/03, koji je vrijedio u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača; smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca; stavkom 4. određeno je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi unaprijed pregovaralo dužan je to dokazati; prema odredbi čl. 84. ZZP nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, dok je posljedica takve nepoštene odredbe ništetnost ugovora (čl. 87.)

- da upravo u dijelu glede promjene kamatne stope odredba je utvrđena nepoštenom u kolektivnom sporu jer se o veličini te promjene, parametrima nije pojedinačno pregovaralo (što je utvrđeno u kolektivnom sporu); ta je okolnost istovremeno s velikim promjenama uslijed primjene valutne klauzule u CHF kojom je sav rizik tečajnih razlika prebačen na korisnika kredita, povećala kreditno opterećenje korisnika

- da treba voditi računa o tumačenju nacionalnog prava u duhu prava Europske unije pa tako uzeti u obzir presude Europskog suda, konkretno presudu Francisco Gutiérrez Naranjo i Ana Marija Palacios Martínez protiv Cajasur Banco i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA u spojenim predmetima C-154/15, C-307/15 i C-308/15 gdje je Europski sud utvrdio i definirao pravila koja vrijede neovisno o tome je li ugovorna odredba proglašena nepoštenom u postupku individualne ili kolektivne zaštite potrošača od nepoštenih odredaba; da se radi o tri pravila koja se primjenjuju kumulativno i tek je na taj način osigurana potpuna i djelotvorna zaštita sukladno Direktivi 93/13 EEZ, a sastoji se u ostvarivanju prava potrošača na uspostavljanje situacije u kojoj bi se nalazio da nepoštenih odredaba nije bilo, što podrazumijeva nastanak subjektivnog prava na restituciju i na ostvarenje pune restitucije svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora, neovisno o tome kad je utvrđeno da je odredba nepoštena.

33. O pravnom interesu za podnošenje predmetne tužbe:

- da ovdje valja cijeniti sklopljen Dodatak Ugovoru, da po pravnom shvaćanju ovog suda, konverzija odnosno sklapanje navedenog Dodatka nije od značaja za pravilna utvrđenja u ovoj pravnoj stvari glede ništetnosti odredbi Ugovora, jer se niti odredbama ZID ZPK, a niti navedenim Dodatkom izrijeком ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, kao što se ne spominje niti na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, valutne klauzule (odluka suda drugog stupnja u tzv. kolektivnom sporu tada nije bila niti donesena glede valutne klauzule), a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da je banka, bez prethodnog pregovaranja s korisnikom kredita sama tj. nepošteno mijenjala kamatnu stopu u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, tim više što je ratio donošenja navedenog zakona bio da se položaj korisnika kredita u CHF, kao potrošača, izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR, a navedenim Dodatkom se uređuje pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF, a do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka, koje je utvrđeno ništetnim (u kolektivnom sporu), sve uz primjenu valutne klauzule

- da činjenica da su stranke sklopile Dodatak Ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR i utvrđen iznos koji još tužitelj mora platiti ne upućuje na zaključak da je tužitelju vraćen sav novčani iznos koji predstavlja razliku s obzirom na ništetne odredbe, pa time niti da je izgubio pravni interes za utvrđenjem, u osnovi, da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne i postavljanje kondemnatornog zahtjeva

- da takvo shvaćanje nije suprotno ni pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u rješenju poslovni broj: Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020. jer je u tom rješenju samo izraženo pravno shvaćanje da sporazum o konverziji sklopljen na osnovi ZID ZPK ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli,

- da tužitelj u tijeku postupka ne ističe ništetnost Dodatka Ugovoru o kreditu (Sporazuma o konverziji), pa ogledni spor Gos 1/2019 VSRH nije od utjecaja na ovaj parnični postupak tim više što je presudom suda EU C – 118/17 (slučaj Dunaj)

utvrđeno da nacionalni sudovi moraju utvrditi je li zakonodavnom intervencijom provedena potpuna restitucija, a vještačenjem u ovom postupku utvrđeno je da nije, u kojem smislu su i odluke Vrhovnog suda RH broj Rev – 2868/2018 od 12. veljače 2019. godine i Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. godine koje u bitnom ukazuju da ništetnost nastupa po zakonu, pa sklapanje dodatka o konverziji nije zapreka utvrđivanju ništetnosti ugovora o kreditu.

34. Naime, konverzija kredita izvršena je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15, dalje: ZID ZPK) kojim je bankama naložena izmjena odredbi osnovnog ugovora te eventualno do tada sklopljenih dodataka, i to valute kredita, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, te se između ugovornih strana postiže sporazum o konverziji iz čl. 19.s toč.6. ZID ZPK-a na način kako je to propisano tim zakonom. Glavni motiv i svrha tog zakona bila je da se položaj korisnika kredita u valuti CHF, kao potrošača izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR. Odredbama ZID ZPK-a, a niti dodacima ugovora o kreditu sklopljenim na temelju tog zakona izriekom se ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, niti se spominje način rješavanja eventualne ništetnosti ugovornih odredbi koje se tiču promjenjive kamate stope, a koja ništetnost je nastupila iz razloga što su banke bez prethodnog pregovaranja sa potrošačima kao korisnicima kredita jednostrano odnosno nepošteno mijenjale početno ugovorenu kamatnu stopu. Dodacima ugovora o kreditu uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, dakle ne rješava se pitanje preplaćenih kamata u periodu koji je prethodio konverziji, a do koje pretplate je došlo nepoštenim postupanjem banaka odnosno primjenom ništetnih ugovornih odredbi, dakle dodacima ugovora nije uređeno pitanje rješavanja posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi. Konverzija kredita u valuti CHF u kredit u valuti EUR izvršena na temelju ZID ZPK-a odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, a ne i na izvanugovorne obveze stranaka kao što su restitucijski zahtjevi korisnika kredita s osnove ništetnih ugovornih odredbi.

35. S obzirom na prethodno navedeno, prema pravnom shvaćanju ovog suda korisnicima kredita unatoč sklopljenim dodacima ugovora kojima je izvršena konverzija pripada pravo na obeštećenje i potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa na temelju ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

36. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita, nije otklonjena posljedica ništetnosti spornih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule, a niti iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi se tužitelj dodatkom ugovora odrekao prava zahtijevati potpuno obeštećenje na temelju ništetnih ugovornih odredbi, a niti se u izračunu konverzije koji je prije sklapanja dodatka ugovora dostavljen tužitelju spominje promjenjiva kamatna stopa kredita u valuti CHF niti je u tom izračunu izvršen obračun preplaćenog iznosa nastalog povećanjem početno ugovorene kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika odnosno promjenama početnog tečaja CHF

tijekom trajanja otplate kredita. Stoga, prema stavu ovog suda tužitelju unatoč sklopljenom Dodatku Ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita ugovorenog u CHF u protuvrijednosti kuna u kredit u EUR u protuvrijednosti kuna, pripada pravo potraživati od tuženika vraćanje iznosa koji je tuženik stekao na temelju ništetnih ugovornih odredbi odnosno pravo na potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa s osnove ništetnih ugovornih odredbi iz osnovnog ugovora o kreditu.

37. Takvo pravno shvaćanje u skladu je i sa pravnim shvaćanjem Suda Europske unije izraženom u presudi od 14. ožujka 2019., Zsuzsanna Dunai protiv ERSTE Bank Hungary Zrt., C-118/17, ECLI:EU:C:2019:207, prema kojem potrošaču pripada pravo na potpuno obeštećenje tj. na uspostavu činjenično i pravno one situacije u kojoj bi se nalazio da nepoštena odredba nije postojala, a osobito pravo ostvariti povrat koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njegovu štetu na temelju nepoštene i ništetne ugovorne odredbe. Pri tome, nije relevantno što je u tom predmet riječ o zakonskoj intervenciji na temelju sudskog utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, a u konkretnom slučaju riječ je o izmjeni ugovora intervencijom stranaka, jer je ZID ZPK-a predviđena mogućnost potrošača da odbije sklapanje ponuđenog sporazuma o konverziji s obzirom na okolnosti u kojima je donesen taj zakonski propis i u kojima je vršena konverzija (stalni rast i nepredvidivost tečaja CHF te posljedično tome značajno povećanje iznosa mjesečnih anuiteta u odnosu na vrijeme sklapanja osnovnog ugovora o kreditu) bilo upitno da li je potrošač stvarno bio slobodan izboru prihvatiti ili odbiti konverziju. Naime, jedina alternativa potrošaču bila je ostanak u ugovornom odnosu u kojem je njegova novčana obveza bila sve veća i nepredvidiva u odnosu na vrijeme sklapanja ugovora o kreditu s obzirom na kretanje tečaja CHF, a mnogi potrošači sklapali su dodatke ugovora upravo iz razloga spašavanja vlastite egzistencije.

38. Također, prethodno izraženo pravno shvaćanje ovog suda u skladu je i sa pravnim shvaćanjem suda EU izraženom u presudi od 9. srpnja 2020., XZ protiv Ibercája Banco,SA, C-452/18, ECLI:EU:C:2020:536, prema kojem nepoštene odredbe ugovora koji je trgovac sklopio s potrošačem nisu obvezujuće za potrošača i uzima se kao da nikada nisu postojale te nemaju učinak prema potrošaču. Posljedično tome iste se izuzimaju od primjene osim ako potrošač na temelju slobodnog i informiranog pristanka izjavi da se protivi isključenju njihove primjene i učinaka koji bi mogli za njega proizaći iz nepoštenih odredbi ugovora, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno.

39. S obzirom na utvrđenu djelomičnu ništetnost predmetnog ugovora o kreditu, tužitelju pozivom na čl. 323. st. 1. i čl. 1111. ZOO-a pripada pravo na povrat onoga što je isplatio na temelju ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi na temelju jednostrane odluke tuženika i valutne klauzule u CHF.

40. O prigovoru da tužitelj nije potrošač i da nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe, nije osnovan prigovor da tužitelj nije potrošač, konkretno radi se o kreditu za adaptaciju kuće na adresi Karlovac, Kovačićevo Brdo 18, u kojoj živi s obitelji. Rado se p kući za osobne potrebe tužitelja, što znači da je tužitelj potrošač, a presuda u kolektivnom sporu štiti sve potrošače s kojima su tužene banke ugovorile nepoštene

odredbe u utuženom razdoblju. Osim toga tužitelj ne obavlja nikakvu registriranu djelatnost u navedenom stambenom objektu, niti je stambeni objekt kupljen za obavljanje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, već za stanovanje tužitelja i njegove obitelji. Što se pak tiče informiranosti tužitelja kao potrošača tuženik nije dokazao da bi tužitelju kao potrošaču da odgovarajuće obavijesti o parametrima promjene kamatne stope, odnosno o rizicima fluktuacije tečaja švicarskog franka, a na koje okolnosti je iskazivao i sam tužitelj. Nije od utjecaja zaključak tuženika da se tužitelj svjesno odlučio za predmetni ugovor sa svim njegovim uvjetima i odredbama, ocijenivši da mu isti sukladno njegovim potrebama i mogućnostima najviše odgovara, te da bi tužitelju bile jasne ugovorne odredbe i prava i obveze iz solemniziranog ugovora.

41. O prigovoru zastare:

- da je neosnovan prigovor zastare tuženika jer je tužitelj tužbu u ovom predmetu podnio 12. 6. 2019., da je tužba za zaštitu kolektivnih interesa podnijeta 4. travnja 2012., da je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 (od 4. srpnja 2013.) u odnosu na ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj promjenjivoj kamati postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u odnosu na ugovorenu valutu 14. lipnja 2018.

- da je podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u navedenom sporu za zaštitu kolektivnih prava prekinut tijekom zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora u odnosu na kamatu pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine zastara počela teći ispočetka, a pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude broj: PŽ-6632/2017 dana 14. lipnja 2018. zastara je počela ponovno teći u odnosu na tražbinu s osnova ugovorene valute, kod čega se vrijeme prije prekida ne uračunava u vrijeme zastare; o čemu je zauzeto i pravno shvaćanje u odluci VSRH broj: Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018.,

- utužena tražbina, a imajući u vidu utuženi period, nije bila u zastari jer je podnošenjem kolektivne tužbe došlo do prekida zastare, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, da zastara je za individualne tužbe (pa tako i ovu predmetnu) počela ponovno teći 13. lipnja 2014. u odnosu na tražbinu s osnova povrata preplaćene kamate, tj. 14. lipnja 2018. u odnosu na tražbinu s osnova ugovorene valute (razlike u tečaju CHF)

- da tražbina zastarijeva u roku 5 godina čl. 225. ZOO-a, pa do podnošenja tužbe nije protekao rok od 5 godina (od 13. lipnja 2014., odnosno 14. lipnja 2018.).

42. O visini zahtjeva:

Na okolnost visine zahtjeva provedeno je vještačenje po sudskom vještaku RKR d.o.o. kojem je dan nalog:

Izračunati koliki je iznos tužitelj pretplatio na ime razlike između iznosa redovnih kamata obračunatih po početnoj kamatnoj stopi ugovorenoj ugovorom o kreditu i iznosa kamata obračunatih prema odlukama banke o promjeni kamatnih stopa u mjesečnim iznosima i ukupno do dana 30.9.2015.

Izračunati preplaćeni tečaj u svakom pojedinom anuitetu na način da se u svakom naplaćenom anuitetu izračuna razlika cijelog anuiteta koji je naplaćen i anuiteta kakav je trebao biti naplaćen po tečaju realizacije kredita, u mjesečnim iznosima i ukupno do dana 30.9.2015.

Izračunati razliku između konvertirane glavnice i preostale glavnice kakva bi ona bila na dan konverzije kada se CHF glavnica pomnoži tečajem realizacije kredita

Prikazati zbrojeni iznos izračuna pod a) i b)

Izračunati ukupne zatezne kamate koje su tekle na iznose pod a) i b) sve do dana 30.9.2015. god.

Izvršiti uračunavanje priznate preplate u konverziji s potraživanjem tužitelja temeljem čl. 171. i 172. ZOO-a, odnosno izračunati razliku koja se dobije tako da se od ukupnih zateznih kamata pod. e) odbije preplata priznata u konverziji

43. Na osnovu opisanog nalaza, a u okviru provedenog vještačenja, vještak utvrđuje:

Tužitelj je, na ime razlike između iznosa kamata obračunatih po početnoj kamatnoj stopi ugovorenoj ugovorom o kreditu i iznosa kamata koje je tužitelj platio preko početne ugovorene kamate prema obračunu i odlukama banke o promjenjivoj kamatnoj stopi, preplatio iznos 5.286,42 CHF, što primjenom tečaja HRK/CHF na dan isplate kredita iznosi 28.749,38 HRK preračunato po fiksnom tečaju konverzije 7,5345 iznosi 3.815,70 EUR.

Pojedinačni mjesečni iznosi iskazani su u tablici 1 u stupcu „l“ (CHF), u stupcu „o“ (HRK) i u stupcu „p“ (EUR)

Tužitelj je kroz mjesečne anuitete, zbog ugovorene valutne klauzule (promjene tečaja) tj. na ime razlike između iznosa utvrđenih početnim otplatnim planom po tečaju CHF po kojem je kredit tužitelju isplaćen i iznosa koje je tužitelj platio zbog rasta tečaja CHF, preplatio iznos 34.587,82 HRK preračunato po fiksnom tečaju konverzije 7,5345 iznosi 4.590,62 EUR.

Pojedinačni mjesečni iznosi iskazani su u tablici 1 u stupcu „t“ (HRK) i stupcu „u“ (EUR)

Tužitelj je, na ime razlike između iznosa kamata obračunatih po početnoj kamatnoj stopi ugovorenoj ugovorom o kreditu i iznos kamata koje je tužitelj platio ispod početne ugovorene kamate prema obračunu i odlukama banke o promjenjivoj kamatnoj stopi, manje platio iznos 389,49 CHF, što primjenom tečaja HRK/CHF na dan isplate kredita iznosi 2.444,97 HRK preračunato po fiksnom tečaju konverzije 7,5345 iznosi 324,49 EUR.

Pojedinačni mjesečni iznosi iskazani su u tablici 2 u stupcu „l“ (CHF), u stupcu „o“ (HRK) i u stupcu „p“ (EUR)

Tužitelj je kroz mjesečne anuitete, zbog ugovorene valutne klauzule (promjene tečaja) tj. na ime razlike između iznosa utvrđenih početnim otplatnim planom po tečaju CHF po kojem je kredit tužitelju isplaćen i iznosa koje je tužitelj manje platio zbog pada tečaja CHF, manje platio iznos 1.557,00 HRK preračunato po fiksnom tečaju konverzije 7,5345 iznosi 206,63 EUR.

Pojedinačni mjesečni iznosi iskazani su u tablici 2 u stupcu „t“ (HRK) i stupcu „u“ (EUR)

44. U pisanom očitovanju od 26. 2. 2026. sudski vještak dalje slijedeće očitovanje:
1. Na pitanje je li u ovoj pravnoj stvari provedena konverzija sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju (Zakon o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju)? Zbog čega vještak nije primijenio Zakon o potrošačkom kreditiranju u svom nalazu? Da li inače u nalazima ne primjenjuje npr. Zakon o računovodstvu, Zakon o PDV ili neki porezni zakon ili se to odnosi samo na Zakon o potrošačkom

kreditiranju? Da li mu je sud naložio da ne primjenjuje ovaj zakon? Vještak odgovara da je tokom izračuna uzeo u obzir Zakon o potrošačkom kreditiranju kao i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Primjena istog se može vidjeti u nalazu i mišljenju vještaka od 11. lipnja 2025. godine u tablici 1 gdje su prikazane kamatne stope određene Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Također od 1.1.2015. primijenjen je novi tečaj 6,39 koji je isto tako određen Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Također, vještak u svim nalazima uvijek uzima relevantne zakone i na temelju njih radi izračun i piše mišljenje.

2. Jesu li krediti sa fiksnim kamatnim stopama druga vrsta kredita sa drugim uvjetima od onih gdje se kamatna stopa ugovora kao promjenjiva? Je li uobičajeno da je kamatna stopa kod ugovora o kreditu sa fiksnom kamatnom stopom viša od onih gdje je ugovorena promjenjiva kamatna stopa? Vještak ističe da navedeno pitanje nije zadatak vještaka, budući da se odnosi na konkretne odredbe ugovora o kreditu te na ustaljenu bankarsku praksu. Takva pitanja, uključujući formiranje kamatnih stopa i definiranje ugovornih uvjeta, u pravilu su u domeni same banke, koja ih utvrđuje sukladno tržišnim okolnostima i važećim propisima. Uobičajena praksa je da su krediti s fiksnom kamatnom stopom nešto skuplji u odnosu na one s promjenjivom stopom, jer kod fiksne kamate banka preuzima rizik mogućih budućih promjena tržišnih kamatnih stopa. Taj element predstavlja dio standarde bankarske prakse, a ne pitanje koje bi bilo predmet stručne ocjene vještaka.

3. Je li vještaku poznato je li postojao u vrijeme zaključenja ovog ugovora, ugovor o kreditu u kojem se nije mogla mijenjati kamatna stopa i tečaj CHF? Vještak navodi da je postavljeno pitanje neprecizno i nedovoljno jasno formulirano. Naime, nije uobičajena niti standardna praksa da se na kredit odobren u EUR primjenjuje kamatna stopa izražena u CHF. Kamatne stope se u pravilu određuju u valuti u kojoj je kredit ugovoren, što znači da se na kredit u EUR primjenjuje kamatna stopa vezana uz EUR, dok se na kredit u CHF primjenjuje kamatna stopa vezana uz CHF.

4. Je li vještak prilikom izračuna od navedenog iznosa oduzeo iznos koji je tužitelju priznat prilikom sklapanja Dodatka ugovora? Je li tužitelju taj iznos plaćen odnosno je li umanjeno njegovo dugovanje za iznos priznat u konverziji? Je li navedeno vještak uzeo u obzir i na koji dio se ta pretplata odnosi? Odnosno za koji dio se umanjuje izračun vještaka? Vještak u tablici u Nalazu i mišljenju iskazuje priznatu preplatu u konverziji iz Dodatka ugovora o kreditu no istu ne oduzima. Zadatak vještaka nije oduzimati ili dodavati iznos priznat u konverziji. Ukupni iznos preplate kredita iznosi 20.421,45 HRK odnosno 2.673,84 EUR. Izračuni su izrađeni prema dokumentima iz spisa koji je dodijelio sud i zadatak vještaka je izračunati preplatu do trenutka Konverzije odnosno do 30.09.2015. godine.

Stoga vještak ponavlja izračun iz Nalaza i mišljenja kako slijedi:

Razlika kamata: 26.304,41 HRK (3.491,21 EUR)

Tečajna razlika: 33.030,82 HRK (4.383,99 EUR)

Manje plaćena kamata: 2.444,97 HRK (324,49 EUR)

Negativna tečajna razlika: 1.557,00 HRK (206,63 EUR)

Razlika konvertirane i glavnice CHF po inicijalnom otplatnom planu: -86,02 HRK (-11,42 EUR) Vraćeno u konverziji: 20.421,45 HRK (2.673,84 EUR)

5. Može li obzirom na razliku u konverziji koju je tužitelj primio (isplatom ili smanjenjem dugovanja) dati konačno mišljenje o ukupnoj razlici između fiktivno postavljenog izračuna prema ugovoru sa fikcijom da nije postojao dodatak, da nije

postojao Zakon o potrošačkom kreditiranju i da je kamata bila fiksna kao i tečaj/kredit u kunama? Vještak ne izrađuje fiktivne izračune koji bi isključivali dodatak ugovoru, Zakon o potrošačkom kreditiranju ili promjenu kamate i tečaja. Njegov zadatak je bio izračun iznosa prema stvarno dostupnim dokumentima i ugovornim iznosima koje je vještak ponovno iskazao u prethodnom odgovoru.

6. Je li vještak u izračunu isključio utjecaj promjene kamatne stope, obzirom da je utužena samo tečajna razlika, a kamata i njezina promjena te i tečajna razlika na istu je u zastari kojoj se prigovara i prigovorilo joj se? Vještak naglašava da je posebno iskazao utjecaj promjene kamatne stope, a posebno utjecaj promjene tečaja.

7. Je li prilikom izrade nalaza i mišljenja uzeo u obzir efekte konverzije u ovoj pravnoj stvari? Vještak je u izračunu obuhvatio razdoblje do dana konverzije kredita. Razdoblje nakon konverzije nije bilo predmet zadatka vještaka. Stoga efekti konverzije nakon dana njezine provedbe nisu uključeni u obračun.

8. Da jasno navede temeljem koje dokumentacije iz spisa na kojoj se temelji obračun izračunava iznose u kunama koji, kako je navedeno u vještvu, predstavljaju razliku kamate? Predlaže da se vještak očituje o navedenom, a obzirom na dokumentaciju u spisu temeljem koje je sačinjen nalaz i mišljenje? Nalaz je u cijelosti temeljen na dokumentaciji iz spisa, uključujući inicijalni otplatni plan, promjenjivi otplatni plan, ugovor o kreditu te dodatak ugovora o kreditu. U Nalazu i mišljenju od 11. lipnja 2025. godine vještak vrlo jasno navodi povezanost određenih podataka iz nalaza s podacima iz dokumentacije koja prileži spisu. Sav izračun se temelji na toj dokumentaciji i relevantnim zakonima.

45. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti kao jasan, određen i detaljno obrazložen. Tuženik nije tražio da sudski vještak nalaz i mišljenje iznese usmeno, pri čemu je vještak dostavio detaljno očitovanje s odgovorima na sva pitanja tuženika.

46. Slijedom svega navedenoga osnovano je potraživanje tužiteljice na ime preplaćenih kamata za iznos od 3.815,70 EUR, te tečajne razlike za iznos od 4.590,62 EUR.

47. Zatezna kamata dosuđena je od dospelosti svakog pojedinačnog utuženog mjesečnog preplaćenog iznosa do isplate, dakle, od dana kad su izvršene preplate temeljem članka 1115. ZOO-a, odnosno na ime razlike pogrešno obračunate glavnice tekućim od 01.10.2015.g. pa do isplate, po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

48. U odnosu na prigovor prijeboja tuženik nije specificirao iznos negativnih razlika. Uzgred u odnosu na negativne razlike tuženik ne navodi pravnu osnovu za utvrđenje obveze tužitelja na isplatu negativnih razlika. U predmetnom slučaju ne može biti riječ o stjecanju bez osnove. Ovo iz razloga što plaćanja tužitelja u spornom razdoblju su se temeljila na zakonu, a što je temeljem članka 1111. Zakona o obveznim odnosima razlog isključenja stjecanja bez osnove. Kretanje tečaja kroz otplatno razdoblje regulirano je Zakonom o deviznom poslovanju. U predmetnom slučaju ne može biti riječ niti o naknadi štete. Ovo iz razloga što radnje tužitelja u otplatnom razdoblju nisu imale obilježje protupravnosti. Manje plaćeni anuiteti proizlaze zbog tečajne razlike CHF koja, cijeneći sve naprijed navedeno, nije bila

jasno predočena pa tužena banka ne može crpiti koristi iz svog nezakonitog postupanja. Plaćanjem anuiteta tužitelj nije ništa primilo pa stoga ne postoji niti obveza vraćanja nečeg što nije primio, a time niti tražbina tužene banke po osnovi ništetnih ugovornih odredbi. Što se pak tiče zastare tog potraživanja, tuženu banku ne štiti kolektivna tužba za zaštitu potrošača, koja je prekinula zastaru u odnosu na potraživanje tužitelja.

49. U odnosu na uračunavanje priznate preplate u konverziji tužitelj u trenutku sklapanja Aneksa nije znao da ima potraživanje niti je mogao znati u kojem iznosu, a financijsko vještačenje ukazuju da ravnoteža konverzijom nije postignuta. Tužitelj je kao potrošač pristupio konverziji u takvim činjeničnim i pravnim okolnostima u kojima nije imao nikakvih saznanja o tome da konvertira valutu koja je zapravo ništetna niti je znao koliko mu je banka dužna po osnovi nepoštenih odredaba o valuti i kamati. Posljedično, nema govora ni o kakvoj informiranosti potrošača i "prešutnom odricanju" od svojih tražbina temeljenih na ništetnosti. Tvrdnja da je sklapanjem Aneksa po ZIDZPK/15 došlo do zamjene nepoštenih ugovornih odredaba i restitucije u smislu vraćanja koristi koje je banka imala zbog istih neosnovana je. ZIDZPK/15 uopće ne spominje zamjenu ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, a valutna klauzula u CHF je u trenutku donošenja ZIDZPK/15 bila pravomoćno valjana i potpuno je nelogična tvrdnja da je tim zakonom zamijenjena ništetna odredba valjanom. Osnovano tužitelj ukazuje na rješenje Vrhovnog suda RH Rev-1096/2022 kojim je odlučeno da su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo kada su zaključili da samom činjenicom sklapanja dodatka osnovnom ugovoru i provođenjem konverzije se gubi pravo na bilo kakvo potraživanje stečenog bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu u CHF. Tužitelj se nije odrekao svog potraživanja, niti je u trenutku sklapanja Aneksa znao da ima potraživanje niti je mogao pretpostaviti da na to potraživanje neće imati pravo nakon konverzije. Neosnovana je tvrdnja da tužitelj sklapanjem dodatka ugovoru o kreditu, odnosno provođenjem konverzije, nema više pravo zahtijevati stečeno bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu. Tužitelj osnovano ističe da se ZID ZPK/15 i provedena konverzija odnose isključivo na ugovorne obveze dok je potraživanje tužitelja samostalna izvanugovorna obveza koja nije prestala niti je izmijenjena ili umanjena niti na jedan zakonom propisani način. U obrazloženju ove presude sud se već pozvao na europsko pravo, dakle, Sud Europske unije je u presudi C-118/17 od 14. ožujka 2019. (predmet Zsuzsanna Dunai protiv Erste bank Hungary Zrt) dajući odgovor na pitanja o kreditima s nepoštenim ugovornim odredbama, a primjenjujući Direktivu 93/13/EZ o nepoštenim uvjetima o potrošačkim ugovorima, utvrdio da se članak 6. stavak 1. Direktive mora tumačiti na način da se ugovorna odredba koja je proglašena nepoštenom mora smatrati, načelno, kao da nikada nije postojala, tako da ne može imati učinak na potrošača s posljedicom ponovne uspostave prave i činjenične situacije u kojoj se potrošač nalazio da navedena odredba ne postoji. Činjenice da su određene ugovorne odredbe bile proglašene nepoštenima i ništetnima i zamijenjene novim odredbama kako bi se održao predmetni ugovor, ne može proizvesti učinak smanjenja zajamčene zaštite potrošača (par. 41. i 43. Presude) uz obvezu nacionalnim sudovima moraju utvrditi da li je nacionalni zakon (u ovom slučaju Zakon o potrošačkom kreditiranju), omogućio ponovnu uspostavu, pravno i činjenično, situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da takva nepoštena odredba nikada nije

postojala, osobito uspostavom prava na povrat svih koristi koje je trgovac neopravdano stekao na štetu potrošača, na temelju navedene nepoštene odredbe. Sud prihvaća stav tuženika da je jedini način na koji se može utvrditi da li je banka izvršila restituciju matematički obračun koji je u ovom postupku izvršio sudski vještak. Zakon o konverziji imao je za cilj spriječiti daljnju nepoštenu poslovnu praksu banaka, te produbljivanje dužničke krize. Kao takav, regulirao je daljnji ugovorni odnos za period nakon konverzije, pri čemu nikada nije rješavao pitanje do tada preplaćenih iznosa s osnova valute i kamate. To pitanje spada u tzv. vanugovorni odnos između banaka i potrošača, na koji se primjenjuju pravila stjecanja bez osnove, temeljena na Zakonu o obveznim odnosima, a ne Zakonu o konverziji koji uopće ne poznaje niti ništetnost, niti restituciju kao pojmove. Financijsko vještačenje ukazuje da ravnoteža konverzijom nije postignuta. Slijedom navedenoga odlučeno je kao u t. IV izreke presude.

50. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

51. Trošak tužitelja za zastupanje po punomoćniku odvjetniku odmjeran je temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ broj 138/2023. – u nastavku teksta: Tarifa) u visini od 100 bodova kako slijedi: za sastavljanje tužbe, sastavljanje podneska od 12. 5. 2020., sastavljanje podneska od 28. 9. 2020., sastavljanje podneska od 29. 1. 2025., sastavljanje podneska od 15. 9. 2025., zastupanje na ročištu 4. 2. 2025., zastupanje na ročištu 17. 2. 2026. i zastupanje na ročištu 3. 3. 2026. za svaku radnju iznos od 200,00 eura, za sastavljanje podneska od 9. 2. 2026., zastupanje na ročištu 30. 9. 2020. i pristup na ročište za objavu za svaku radnju iznos od 100,00 eura, za sastavljanje podneska od 13. 1. 2021. iznos od 50,00 eura što zbrojeno iznosi 2.050,00 eura. Tom iznosu treba dodati trošak vještačenja od 472,50 eura te trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 126,09 eura, stoga ukupni trošak tužitelja iznosi 2.648,59 eura.

52. Na parnični trošak dosuđena je zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate temeljem odredbe članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., u daljnjem tekstu: OZ) po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

U Karlovcu 29. travnja 2026.

Sutkinja Sylviane Kraljević

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se predaje pismeno u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a podnosi se Županijskom sudu.

Dostavljeno:

1.Odvjetnica Dinka Dobrović legović

2.Odvjetnica Maja Čuljak

Broj zapisa: **9-30887-339d2**

Kontrolni broj: **0307f-b0422-31a50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Sylviane Kraljević, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.